

Elysanomat

Elysanomat 1 2014

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Armoa ja iloa ihmisille

Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry

www.evangeliset.net

www.aarrearkku.fi

www.laulakanssani.net

ELYN tiedote 1-2014

Antero Rasilainen, pääsihteeri
Tallimestarintie 23 A 1, 02940 Espoo
p. 045 134 4634
Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Raili Mäkitalo,
lapsityönohjaaja / Venäjän lähetti
Pieneläntie 11, 75700 Valtimo
p. 0440 289 108
Sähköposti: raili.makitalo@evangeliset.net

Sirpa Keski-Antila, aluesihteeri
Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki
p. 0400 974 102
Sähköposti: sirpa.keski-antila@evangeliset.net

Toimisto:
Kokkolantie 12, 43500 Karstula
Virpi Tuominiemi, toimistosihteeri
p. 040 415 9416
Sähköposti: ely@evangeliset.net
tili: IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Elysanomat
Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net
Lehden toimitus:
Tämän lehden on toimittanut Virpi Tuominiemi.
Taitto: Virpi Tuominiemi
Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

ISSN-L 1799-9731
ISSN 1799-9731 (painettu)
ISSN 1799-974X (verkkajulkaisu)

Lahjoitustili:
K-S OP IBAN FI06 5114 0220 0380 63
- ELYn rahankeräyslupa on voimassa koko maassa
(lukuun ottamatta Ahvenanmaata) 22.5.2015
saakka

Pekka Knuutti, puheenjohtaja
Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Pekka Kiviranta, varapuheenjohtaja
Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Elysanomat on Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry:n jäsenlehti.

Sisällysluettelo

s. 3	Kristuksen työssä - laivanrakentajina
<i>Antero Rasilainen</i>	s. 16	Armoa armon päälle - kiitollisuus saavutetuista
lähetystyön tavoitteista <i>Virpi Tuominiemi</i>
s. 4	Anno Domini <i>Pekka Knuutti</i>	s. 18	Menneestä tulevaan <i>Keijo Sulkko</i>
s. 5	Katse Kristukseen ja uuteen toimintakauteen
innolla mukaan... <i>Ulla Latomäki</i>	s. 20	Anja Annilan muistolle <i>Tapani Annila</i>
s. 6	Hyvässä turvassa, matkalla ja Karjalan perukoilla
<i>Raili Mäkitalo ja Antero Rasilainen</i>	s. 22	Pirkanmaan tiimi perustettu <i>Kari Lähdesmäki</i>
s. 9	ELYä ja iloa Pohjanmaan alueelta vuodelta 2013
<i>Sirpa Keski-Antila</i>	s. 22	Naisten talkooilta Tampereella
<i>Anneli Lähdesmäki</i>
s. 12	Toimiston kuulumisia
<i>Paula Kuhmonen ja Virpi Tuominiemi</i>	s. 24	Vuosisuhlamainos
s. 14	Toivo <i>Pekka Kiviranta</i>	s. 25	Evangelisen lähetysyhdistyksen - ELY ry:n
matkoja
		s. 26	Tapahtumakalenteri

Etu- ja takakannen kuvat: Kristiina Paananen

Kristuksen työssä - laivanrakentajina

Vieras oli telakalla tutustumassa laivan rakentamiseen. Hän kulki eri työntekijöiden luona ja kyseli, mitä sinä teet? Yksi kertoi olevansa hitsaaja, hän hitsaa aluksen runkoa kasaan pienistä palasista. Toinen kertoi olevansa sähkömies. Hän asentaa sähköjohdot, jotta saadaan virtaa sinne, missä sitä tarvitaan. Kolmas oli sisustussuunnittelija. Hän valmistaa laivan sisustukseen liittyviä yksityiskohtia. Erilaisia ryhmiä oli paljon, ja jokaisella oli oma, tarkasti rajattu tehtävä. Yksi asia tuota vierasta jäi mietityttämään. Muistavatkohan nuo työntekijät, mitä he kaikki todellisuudessa ovat tekemässä? Eivät vain sitä omaa pientä vastuualuettaan, vaan he kaikki rakentavat laivaa! Samalla tavalla kirkossamme toimii herätysliikkeitä ja järjestöjä. Jokaisella meillä on oma tehtävämme ja korostuksemme mutta me kaikki rakennamme samaa laivaa, Kristuksen kirkkolaivaa.

Kristuksen kirkossa sanotaan olevan seitsemän erityistä tuntomerkkiä. Nämä ovat: Jumalan Sana, kaste, ehtoollinen, rippi, saarnavirka, jumalanpalveluselämä ja risti. Nämä merkit eivät ole vain luettelo asioista, joiden täytyy olla olemassa. Ne ovat enemmän. Niissä on Henki ja niissä on elämä. Niiden kautta Jumala toimii ja kutsuu luokseen, armahtaa, antaa synnit anteeksi ja kutsuu palvelustyöhön.

Evankelisessa herätysliikkeessä korostetaan erityisesti kolmea ensimmäistä tuntomerkkiä. Meillä on huoli kastetuista kristityistä, jotka eivät tunne Jeesusta. Häntä, joka kuolemaansa asti on rakastanut heitä ja antanut synnit anteeksi ja avannut heille tien taivaaseen. Tästä tietämättöminä he hylkäävät kirkon. Jättävät sen Kristuksen kirkkolaivan, jonka ulkopuolella ei ole pelastusta. Toimimme ja haluamme toimia seurakunnan keskellä. Haluamme rakentaa paikallisseurakunnan elämää, tuoda evankelisen herätysliikkeen Kristus-keskeisellä julistuksella ja äänenpainoilla yhteisöllisyyden, kodinomaisuuden, inhimillisyyden ja läheisyyden kokemuksen elämän keskelle. Jumala on. Jeesus välittää. On paljon rikkinäisyyttä, ahdistusta ja syyllisyyttä, jota ihmiset repuissaan kantavat. Haluamme olla jakamassa tuon kuorman kantamisessa, ehkä jopa auttamassa sen laskemisessa maahan.

Seurakunta ei ole mikään muureilla suojattu alue, jonne pakenemme pahan maailman keskeltä. Seurakunta on elävä ja se liikkuu siellä, missä sen Herra ja paimen liikkuu. Seurakuntalaiset haluavat kuulla hyvän paimenen ääntä, olla hänen lähellänsä, syödä sitä ruokaa, mitä paimen heille antaa. Lammas luottaa siihen, että paimen pitää huolta. Paimen etsii ruokapaikat, varjelee pedoilta, pitää huolta omistaan. On hyvä palata alkukirkon aikaan ja opetukseen ja ottaa oppia sieltä. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukouilivat. Apt.2:42 Sana, kaste ja ehtoollinen. Niistä keran lähdettiin, niihin on hyvä palata ja niiden varassa elää. Ja kuolla. *"Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani."* Joh.14:6 Kasteessa olet saanut tulla tämän rakkaan Vapahtajan, Jeesuksen omaksi. Sana vakuuttaa, olet siis Jumalan lapsi! Usko, elä, omista ja kiitä.

Tästä tämäkin jäsenlehtemme kertoo, sanoin ja kuvin. Tehtävä on kesken, tule mukaan!

Antero Rasilainen, pääsihteeri

ANNO DOMINI

Kristinuskon alkuajoista lähtien jokaista vuotta, niin uutta kuin tulevaakin on kutsuttu latinankielisellä nimellä Anno Domini – Herran vuosi. Tällä sanonnalla on kauniilla tavalla haluttu ilmaista, että saamme jokaisen vuoden Jumalan kädestä, niin sen hyvät kuin huonotkin hetket.

Puheenjohtaja Pekka Knuutti ELYn kesäjuhlilla Kurikassa 2012. Kuva Jari Hangassalo

Nyt taas uuden Herran vuoden alussa on hyvä katsoa vielä menneeseen Herran vuoteen oman yhdistyksemme osalta, kiittää kaikesta hyvästä, mitä olemme saaneet ja ehkä oppia jotain uutta tuleville vuosille.

Toisaalla tässä lehdessä on ELYn hallituksen ja taloustyöryhmän jäsenen, Keijo Sulkon tarkempi analyysi vuoden 2013 talouden toteutumisesta, joten oma tarkasteluni on yleisluontoisempi ja hieman eri näkökulmasta.

Yhdistyksemme toiminnan osalta kaikenlaisten tapahtumien määrä onnistuttiin pitämään ennallaan, samalla kun taloudellinen tulos edelleen parani. Tästä on oltava kiitollinen, varsinkin kun tilannetta vertaa muiden kristillisten järjestöjen ja evankelisluterilaisen kirkon toiminnan ja talouden kehitykseen. Jäsenemme ja kannattajamme ovat olleet uskollisia ja työntekijämme ahkeria. Myös joitakin uusia seurakuntia on saatu ELYn toiminnan piiriin, vaikka alueellisesti meillä on vielä paljon työtä. Aktiivisia ”ELY-seurakuntia” on edelleen liian vähän. Kotimaassakin on siis vielä paljon työtä.

Evangelinen lähetysyhdistys on nimensä mukaisesti lähetysjärjestö ja lähetystyön osalta on hienoa, että olemme pystyneet täyttämään sopimuksemme muille lähetysjärjestöille, mutta olemme samalla voineet laajentaa yhdistyksemme omaa lähetystyötä Vienan Karjalassa ja Virossa. Kuten Keijon kirjoituksessa todetaan lähetysjärjestöjen ja yhdistysten rooli lähetysessä vain kasvaa.

Viime vuodesta päälimmäisenä jää mieleen kiitollisuus. Koemme yhdistyksessä ja sen hallituksessa, että meitä on kannettu, tuettu ja meihin on luotettu. Yhdistyksen jäsenten ja ystävien työ ja vaivannäkö on tuottanut hedelmää, olemme menneet eteenpäin niin kotimaassa kuin lähetyskentilläkin. Olemme saaneet olla koko vuoden Jumalan hyvässä hoidossa – koemme, että meillä on ollut etuoikeus tehdä tätä työtä.

Vuosi 2013 oli yhdistyksellemme todella Anno Domini, mitä meillä on lupa odottaa alkaneelta vuodelta?

Millainen Herran vuosi vuodesta 2014 on tulossa – sitä emme tiedä. Varmaan hyväkin niin. Mutta meillä on toiveita, visioita, unelmia ja näkyjä. Haluamme, että ELY tavoittaa yhä useampia ihmisiä niin kotimaassa, kuin lähetyskohteissa, haluamme, saada lisää työntekijöitä ja löytää uusia työntekijöitä eläkkeelle siirtyvien tilalle. Ennen kaikkea haluamme, että evankeliumin ilosanoma tavoittaa, koskettaa ja tulee tärkeäksi yhä entistä useammalle.

Iloitaan siitä, että vielä on työntekemisen aika ja mahdollisuus, pyydetään sitä, että jaksaisimme ja osoittautuisimme uskolliseksi Jumalan Sanan käyttäjiksi ja eteenpäin viejiksi.

Pekka Knuutti
puheenjohtaja

Katse Kristukseen ja uuteen toimintakauden innolla mukaan...

Rakkaat ystävät lähellä ja kaukana! Evankelisen lähetysyhdistyksen Pohjanmaan aluetiimi on täyttänyt 5 vuotta ja seistään jo tukevasti omilla jaloilla. Välillä otetaan kunnon pyrähdyksiä monenlaisen juhlan merkeissä. Pahimmasta uhmaiästä on päästy ja nyt voidaan jo nauttia yhteydestä moneen suuntaan levollisin mielin.

Ulla Latomäki ELYn miestenillassa Härmän Ruskorannassa kesällä 2013. Kuva Sirpa Keski-Antila

5-vuotissynttärät vietettiin Seinäjoella Lakeuden ristissä syyskuussa isolla joukolla. Puhujina kirkossa oli ELYn pääsihteeri Antero Rasilainen ja päiväjuhlassa piispa Simo Peura, Seinäjoen ELYn vastuuryhmä ja Pohjanmaan tiimi olivat rakentaneet hienot juhlat meille.

Nämä viisi vuotta on mennyt nopeasti, tapahtumia meillä on ollut vuosittain satoja ympäri Etelä- ja Keski-Pohjanmaata. Aluesihteerimme Sirpa Keski-Antila on ollut ahkerasti liikekannalla ja saanut paljon toimintaa aikaan ja ihmisiä innostumaan. Jäseniä tällä alueella on yli puolet koko ELYn jäsenmäärästä. Taakse jäänyttä aikaa voimme katsella kiitollisina ja todeta, että olemme olleet Taivaallisen Isän siunauksen alla tukevasti.

Armon sanoma on kaikunut ja usko huomiseen on korkealla. ”Joka aamu on armo uus, miksi huolta siis kantaa, varjot väistyy ja vajavuus, Jeesus voimansa antaa.” Varjot ovat väistyneet ja uusi toimintavuosi aloitetaan innokkain ja toiveikkain mielin. Siionin kannel-messuja on tulossa monessa Pohjanmaan kirkossa tulevana vuonna ja toivotankin kaikki riemulla laulamaan niitä tuttuja ”sydämeen laulettuja” kanteleen lauluja kirkkoihin. Paikallisia vastuuryhmiä ja niiden toimintaa ryhdytetään ja uudet jäsenet toivotetaan lämpimästi tervetulleiksi.

Usko ei ole yksityisasia, usko on aina yhteistä. Jeesus kokosi ympärilleen ihmisiä, he halusivat olla Jeesuksen lähellä ja seurata häntä. Yhdessä seuraaminen antoi voimaa ja yhdisti ja niin se tekee edelleen. Usko Kristuk-

seen on liikkeelle paneva voima, Pyhän Hengen liekki ei anna meidän juuttua paikoillemme. Ilosanomaa on julistettava, kerrottava yhä uudestaan, siitä mitä usko Kristukseen saa aikaa. Ja mitä se meille antaa. Se antaa saman kuin silloin aikoinaan Jeesuksen opetuslapsille: Rauhan, ilon, toivon, lohdutuksen ja turvan.

Kun Jeesus pyhän henkensä välityksellä uudistaa uskomme, sen kasteessa saadun, alkaa uuden aika, Kristus meissä alkaa toimia. Jeesus on kukistanut pahan vallat omalla kuolemallaan ja ylösnousemisellaan. Meidät on kasteessa liitetty Jeesukseen Kristukseen ja seurakuntaan. Olemme hänen ruumiinsa jäseniä kirkossamme. Olemme matkalla, mutta emme ilman päämäärää, katse suunnattuna Kristukseen matkamme on kevyempää kulkea. Hän on auttajamme, kuormiemme kantaja, rauhan ja armon tuoja. Matkaevästä ja voimaa saamme yhteisistä kokoontumisista, Jumalan Sanasta, rukousyhteydestä, yhdessä laulamisesta ja ehtoollisen lahjasta.

Siunauksen iloa alkavalle vuodelle!

ELYn Pohjanmaan tiimin puheenjohtaja Ulla Latomäki

Hyvässä turvassa, matkalla ja Karjalan perukoilla

"Mennyt vuosi vaiheineensa, armoasi ollut on, riemuineensa, murheineensa, tiellä voiton, tappion."

Siionin Kannel 35:3

Tämä Siionin kanteleen laulu kuvastaa niitä tunteita, joita yhdistyksemme Venäjän työssä on koettu kulu-
neen vuoden aikana. Päällimmäinen tunne on kiitollisuus vaikka yllätyksiäkin on ollut – ja pettymyksiä. Kostamuksen kirkkoherrana työskennelleen papin, Andrei Savolaisen muutto Pietarin alueelle oli yksi tällainen pettymys. Koko suuren Vienan Karjalan alueella toimi loppuvuodesta vain yksi päätoiminen kansallinen pappi, ja hänkin Suomesta käsin. Pastori Antti Tuhkasen kanssa järjestettiin useita seuroja, jumalanpalveluksia ja leirejä. Ja onpa Antti muutamia kertoja palvellut Railia autonkuljettajanakin! Pastorin työnkuva Karjalassa on kovin monipuolinen.

Vastapainona tälle pettymykselle oli ilouutinen, jonka saimme lokakuussa piispa Kuukaupilta. Murmanskin alueella toiminut pastori Vladimir Jakusov olisi halukas tulemaan Vienan Kemin seurakuntaan töihin! Kiitimme Jumalaa, rukouksiimme on vastattu. Niin aloitimme valmistelut, jotta yhdistyksemme tukema seurakunta saisi oman kansallisen työntekijän. Kirkkoherrana vuoden 2013 loppuun toiminut pastori Olavi Raassina jätti kirkkoherran tehtävät vuoden vaihteessa ja yhdistyksemme pääsihteeri, helluntaina Inkerin

kirkon papiksi vihitty Antero Rasilainen otti kirkkoherran tehtävät vastuulleen yhdeksi vuodeksi. Toivomme on, että saisimme Vladimirista uuden kirkkoherran Kemin seurakuntaan jo vuoden 2015 alusta.

Kun kysyin eräältä kokeneelta Venäjän lähetiltä, mikä on tässä työssä kaikkein raskainta, vastaus oli, että tullijonossa seisominen! Kun olisi jo kiire päästä määränpäähän, tapaamaan ihmisiä, pitämään tilaisuuksia. Mutta jonon pituudelle et voi mitään. On vain odotettava. Siinä koetellaan kärsivällisyyttä. Onneksi rajamuodollisuudet ovat helpottuneet, Raililla olisi muutoin ollut täysi syy huokaista monen monta kertaa. Rajanylityksiä vuoden aikana oli 28 kertaa!

Yhteistyölle. Vasemmalla pastori Vladimir Jakusov, keskellä Inkerin kirkon rovastikuntakoordinaattori Jukka Paananen ja pastori Antero Rasilainen.

Pyhäkoulun kynttilän sytytys Kemlin kirkossa.

Seurakunnan puheenjohtaja Raisa Mizareva ja Kemlin uusi pastori Vladimir Jakusov seurakunnan edessä ennen Vladimirin ensimmäistä liturgiaa Kemissä.

Antero Rasilainen avusti Vladimir Jakusovia ehtoollisen jakamisessa.

Raili kertoo innostuneena omasta työstään. "Kotikäynnit, raamattupiirit ja seurakunnan vastuuhenkilöiden luona vierailut ovat rohkaisseet ja vahvistaneet. Olen tehnyt useita kotikäyntejä on tehty ja aina kun on pappi mukana, olemme viettäneet kodeissa ehtoollishetkiä. Monet eivät sairauksien vuoksi pysty osallistumaan jumalanpalveluksiin. Kotikäynteihin liittyvät keskustelut, virret ja yhteinen rukous hoitavat. Kirkko ja seurakunnan elämä pysyy läheisenä myös kodissa sairastaessa, kun kirkolta tuodaan terveisiä."

Kemlin kirkolla on tapahtunut paljon vuoden aikana. Railin vastuulla on ollut seurakunnan jumalanpalveluselämän koordinointi, mutta vaivaa on nähty myös kiinteistön kunnossapitoon liittyen. Remonttimiehiä on tilattu Suomesta ja kirkko on saanut palvella seurakuntalaisiaan. Useat vieraat Suomesta ovat palvelleet niin kyytimiehinä kuin "puhemiehinä". Erityinen ilonaiheemme on ollut Petroskoin nuorten into palvella Kemlin seurakuntaa. Nuoret tulevat Petroskoista, lähes 400 km takaa junalla Kemiin ja pitävät siellä nuorten ja lasten leirejä neljä kertaa vuodessa. Yhdistyksemme on avustanut näitä nuoria taloudellisesti ja olemme maksaneet heidän matka- ja majoituskulunsa. Näin olemme saaneet kokea Jumalan huolenpitoa ja apua tänäkin vuonna. Ihmeellinen varjelus on Raililla ollut, kun hän on saanut olla terve ja mitään vahinkoja ei ole tapahtunut. Kiitos Jumalalle!

Kesällä oli kyllä yksi vaaratilanne Tiiksan kylällä. Raili oli ystävien kanssa menossa pitämään lasten leiriä, mutta edellisenä yönä kirkon naapurissa ollut autotalli oli palanut. Oli Jumalan ihme, että seurakuntatalo ei syttynyt ja tuhoutunut tuona yönä. Ikkunat rikkoutuivat tulipalon kuumuudessa ja niin ei ollut muuta mahdollisuutta kuin peruuttaa seuraavaksi päiväksi suunniteltu lasten leiri. Ihminen suunnittelee, Jumala säättää.

Kemissä vietettiin harvinainen juhlahetki, kun kirkossa vietettiin konfirmaatiojuhlaa toukokuussa. Pekka Kiviranta ja Sakari Isotalo vierailivat Kemissä ja toimittivat rippikoulun käyneiden kahden naisen konfirmaation. Sekin oli vakuutus siitä, että Jumala toimii.

Iloa on tuottanut myös Kemlin kulttuuritalon johtajan myönteinen suhtautuminen seurakunnan toimintaan. Kulttuuritalossa on jo useana vuonna peräkkäin järjestetty kaupungin vähävaraisille lapsiperheille joulujuhla, mihin seurakunta on toimittanut jokaiselle lapselle joulupussin. Voit arvata, kuka tuon pussin sisällön on suunnitellut ja toteuttanut koko tuon jou-

lukeräyksen. Railipa hyvinkin. Ja apuna häärasivät tänäkin vuonna Haminan ystävämme Asta ja Tuomo Uutela. Kaikki järjestyi hienosti. Innostuneina odotamme jo vuoden 2014 joulua. Kulttuuritalon johtaja lupasi, että ensi jouluna kutsutaan sieltä Papinsaareltakin lapsia mukaan tähän juhlaan. Se oli hieno uutinen.

Venäjän työn lisäksi Raili on vierailut mm. Nurmeksessa, Keravalla, Salossa, Elimäellä, Tuusulassa, Haminassa, Rautavaaralla ja Kuhmossa. Matkoja on siis kertynyt. Suurena apuna ovat olleet Terho Musikka ja Reino Koivusaari, jotka aikaansa ja kalustoaan säästämättä ovat olleet koko sydämostään mukana yhdistyksemme Venäjän työssä. Ja monet monet muut. Kii-

tos teille kaikille, yhdessä on tämäkin vuosi kuljettu.

Mitäpä haasteita sitten vuodelle 2014?

Raili vastaa nopeasti: "Varmasti suurin haasteemme on tukea kaikin tavoin uuden pastorimme Vladimir Jakusovin työtä niin, että hän kotiutuisi Kemiin. Toiminnan laajeneminen Kemistä Vääräkoskelle ja Päänajärvelle on myös rukousaiheemme." Työn laajenemisesta johtuen, Raili pyrkii olemaan yhdellä kertaa pidempiä jaksoja Venäjällä, jotta aikaa ei tuhraannu rajalla ja autossa istumiseen. Petroskoin nuorten pitämien leirien taloudellinen vastuu on myös yhdistyksemme harteilla, mutta me jaksamme sen kantaa, yhdessä!

Kulttuuritalon joulujuhlissa jouluevankeliumi näyteltiin alusta loppuun. Tässä enkelit ilmoittamassa suurta ilosanomaa ja nuori Maria Jeesus vauva sylissään. Yleisönä lapsia ja nuoria.

Vas alhaalla: pyhäkoululaisia Kemin kirkolla joulujuhlissa, molemmilla tytöillä on oma venäjänkielinen Raamattu.

ELYä ja iloa Pohjanmaan alueelta vuodelta 2013

Kalevi Haapoja ja Sirpa miestenillassa Härmän Ruskorannassa kesällä 2013.

Kuluneen vuoden matkaa taaksepäin katseltuna, kalenteria selaillen on kiitollinen mieli ihan jokaisesta ELYn ystävistä, terveyden mahdollistamasta työn ilosta, mahdollisuudesta toimia iloisin ja vapain sydämin Isä-Jumalan juoksutyttönä.

Mihinkään tilastoihin en pysty kirjaamaan niitä, TEIDÄN, ELYn jäsenten ja ystävien vapaaehtoisia työtunteja, puheluja, jalkojen askeleita, käsien toimia, sydänten intoa, rukousten määrää, innostavia ja kannustavia sanoja, halauksia, yhdessä tekemisen iloa, uskollisuutta... Lista on liki loputon. Ja onneani siitä, että saan olla tällaisessa työyhteisössä mukana. Tästä kaikesta haluan olla lausumassa jokaiselle alueeni ystävälle sydämelliset kiitokset vahvojen halausten saattelemana.

ELYn Pohjanmaan tiimin jäseniä kokouksessaan lokakuussa 2013.

Pohjanmaan alueella (Etelä- ja Keski-Pohjanmaa) toiminta on ollut taas varsin vilkasta. Tilaisuuksia on ollut yli 170, näissä osallistujia yli 6400 henkilöä. Pelkästään näissä tilaisuuksissa on kertynyt kolehtien, arpajaisten, LK-tilaisuuksien, syntymäpäiväseurojen, säännöllisen piiritoiminnan, myyjäis- ja torimyyntitulojen ansiosta yli 32 500€. Kun tilaisuuksien määrästä poistetaan sellaiset, joissa ei kolehtia tms. ole kerätty (mm. kokoukset, Venäjän matkat, leirit, ELYn edustus SLSn juhlassa ja Kirkkopäivillä), keskimääräinen tulo jokaisessa tilaisuudessamme on huikea 282,60€/tilaisuus! Tämä kertoo paitsi isojen tapahtumien määrästä, myös ystäviemme uskollisuudesta taloudellisen vastuun kantajina. Ja näissä tiedoissa ei vielä ole ainuttakaan euroa uskollisen kannatusrenkaani tai jäsenmaksujen osuutta alueeltamme.

Toimintamuodoissa uutuutena ELYn osalta alueellamme olivat kolmipäiväinen Aarrearkku-leiri Karstulassa isovanhempi/lapsenlapsi-ikäisille ja vastaava leiripäivä Alavuden seurakunnan kanssa elokuussa. Uutta oli myös ensimmäinen alueellamme vietetty Siionin Kannel-messu Ylistarossa heinäkuussa. Idea kulkeutui mukanani kevään vie-

Etualalla Irja Forss Kaustisilla Hanhikoskien kotiseuroissa.

railulta Askolan seurakunnasta, jossa em. messuja on vietetty jo useana vuonna. Tälle vuodelle Siionin Kannel-messuja seurakuntiin on varattu jo puolen kymmentä. Koti- ja mökkiseurat ovat myös aina iloinen armon todeksi elämisen paikka, vaikka vaatiikin emänniltä/isänniltä erityisjärjestelyjä. Kiitos siis ihan erikseen teille jokaiselle, jotka olette kotinne tai mökinne seurapaikaksi antaneet.

Alueellamme toimivat Pohjanmaan Tiimin (E-P) alaisuudessa yhteensä 5 vastuuryhmää (Alavus, ELY-JIK, Kauhajoki, Kauhava ja Lapua). Nämä ovat löytäneet jo

varsin vakiintuneet toimintatavat alueillaan. Kauhavan vastuuryhmä on erikoistunut jo useana vuonna järjestämään maakunnallisen Naisten- ja Miestenilän Ruskorannassa. Tänäkin vuonna saimme kokoon-tua ”hyvän sään aikana” vastuuryhmäläisten puuhatesa mitä erilaisimmissa tehtävissä. Kokemus on osoittanut, että ilman maakunnallista tiimiä ja alueellisia, tiiviissä yhteistyössä seurakuntien kanssa toimivia vastuuryhmiä emme olisi päässeet näin hyvin taloudellisiin tuloksiin, eikä jäsenistömme olisi tullut kohdatuksi ja hoidetuksi. Keski-Pohjanmaalla saim-

Aarrearkku-leiri Karstulassa kesällä 2013.

Aarrearkku-leiri Karstulassa kesällä 2013.

Aarrearkku-leiripäivä Alavudella kesällä 2013.

ELYN 5v-juhla ja seminaari Tampereella maaliskuussa 2013.

Iloisia talkoolaisia pullan leivonnassa ELYn kesäjuhlille.

Satu Kivisaari. Etualalla ELYn kesäjuhlien hyväksi kudottavia villasukkia.

Vienan Kemin matkalaiset kesällä 2013.

Paanajärveläistä Vienoa Kemin sairaalassa tervehtimässä Raisa Mizareva, Raili ja Sirpa.

Terttu Koskenkorva 90v itse 85-vuotiaana tekemässä Tuuterin puvussa.

Vienan Kemin matkalta kesällä 2013.

Lahja Mattila 90v ja rovasti Raimo Mäki Kurikasta.

me viettää riemullista kirkkopyhää maaliskuussa Kälviällä ja lokakuussa Lohtajalla. Lisäksi olemme kokoontuneet neljä eri kertaa tuvan täysiin kotiseuroihin Kaustisilla, Ullavalla ja Kokkolassa sekä marasmusiikin merkeissä Kälviällä. Säännöllisen toiminnan rungon on kuitenkin muodostanut pieni, mutta uskollinen ystäväjoukko Kokkolassa, joka n. kerran kuukaudessa pitää kahviota Lähetysseurassa leipomuksin, onnenpyörän ja hartauden merkeissä.

Vielä jää toki paljon haasteita tulevillekin vuosille. Itselleni suurin haaste on saada vihdoin synnytettyä Keski-Pohjanmaan maakunnallinen tiimi. Ehkä Isä-

Jumala tänä vuonna vastaa rukouksiini tässä asiassa. Toimintaa voisi ulottaa myös sellaisiin seurakuntiin, joissa on ystäviämme, mutta ei ole ollut vielä ensimmäistäkään tilaisuutta. Koska kuvat puhuvat enemmän, kuin sata sanaa, toimistosihteerimme Virpi höystää tätä katsausta sopiviksi katsomillaan kuvilla. Olen sulaa vahaa tai vaikka taikinaa käsissänne; VAIVATKAA VAPAASTI!

Taivaan Isän hyvässä armohoidossa!
Sirpa, aluesihteerinne

Kuvat Sirpa tai Timo Keski-Antila

Toimiston kuulumisia

Paula ELYn kesäjuhlilla Kouvolassa 2013.
Kuva Timo Keski-Antila

Sain jatkaa ELYn toimistossa työtäni koko vuoden 2013 50% työajalla. Virpi palasi osa-aikatyöhön äitiysloman loputtua taittamaan Elysanomiamia, jota hän pystyi tekemään kotoaan käsin pienen Heta-tyttösen kanssa. Minä jatkoin siis Kars-
tulan Evankelisella Opistolla ELYn päivittäisten toimistotöiden hoitoa.

Vuodesta jäivät päällimmäisenä mieleen kesäjuhlalliset Kouvolassa. Pääsin tutustumaan Kymenlaakson eläin-
siin, ja juhlat olivat iloiset ja mukavat, oikein ELYn näköiset. Terveisiä Kouvolaan, oli mukava tavata teitä kaikkia aktiivisia yhdistyksen jäseniä ihan kasvokkain!

Toinen "iso juttu" oli Keski-Antilan Sirpan ja Nurmesviidan Pirjon ja Sakarin organisoima Aarrearkku-leiri Kars-
tulassa opistolla pian kesäjuhlien jälkeen. Leiriasia oli kasvatustoimikunnassa ollut useampaan kertaankin esillä ja suunnitteilla, ja kerran Sirpan kanssa pitkään puhelimessa jutusteltuamme tuumailimme, että kokeiltavahan sitä on. Paikka ja käytännön asiat olivat helposti

järjestettävissä, kun tein toista 50% osuutta työajastani opistolle. Pirjo, Saku-vaari ja Sirpa rakensivat leirille ohjelman, ja Sirpa otti markkinoinnin ELYn tapahtumissa sydämen asiakseen. Harmillisesti pari perhekuntaa joutui tulonsa leirille perumaan ihan viime hetkellä, mutta siitä huolimatta leiri saatiin toteutettua. Oli ilo saada ELYn toiminta näkymään myös täällä opiston arjessa! Toivottavasti tämän kaltainen yhteistyö jatkuu tulevaisuudessa.

Vuoteen mahtui myös monia muita arkea katkaisevia työtapaamisia, mm. vuosikokous Tampereella ja yhdistyksen hallituksen ja työntekijöiden yhteiset seminaaritapaamiset. Arkityössä pidimme Sirpan, Anteron, Railin, ja Virpin kanssa yhteyttä puhelimitse ja sähköpostilla. Monia asioita saatiin yhteisellä viisaudella hoidettua ja kehitettyä eteenpäin. Toimistolla apuna pohdintaa vaativissa asioissa oli puheenjohtaja Pekka Knuutti.

Tämän vuoden alusta Virpin perhevapaa loppui, ja hän palasi töihin kokoaikaisena työntekijänä. Itse saan jatkaa ilokseni opistolla toisen työntekijän sijaisuutta varmaankin vielä kesän yli, ja sitten onkin aika etsiä taas uusia haasteita. Olen kiitollinen ajasta jonka olen ELYn työssä saanut olla, enkä suinkaan vähiten siksi että olen saanut tutustua niin moniin ihaniin ihmisiin. Kiitos kaikille yhteistyöstä!

Paula Kuhmonen

Uuden kynnyksellä mennyttä muistellen - hajatelmia kuluneesta kahdesta vuodesta

Yhteensä melkein kaksi vuotta äitiyslomaa, hoitovapaa-
ta ja osa-aika työtä on takana. Eteenpäin katsottuna 2 vuotta tuntuu pitkältä ajalta, mutta taaksepäin katsottuna yhdeltä vilaukselta. Kehitysvauhti pienen ihmisen elämässä on huimaa, varsinkin ensimmäisenä vuotena. Ihmeellistä todeta, miten suuri hurauksen aihe voi olla äidille, kun lapsi oppii itse syömään lusikalla. Tai liikutuksen aihe isälle, kun lapsi tapalee ensimmäisiä laulun sanoja.

Helmikuun lopusta 2013 aloitin ELYssä osa-aikatyön. Heta oli tuolloin 9kk. Kiitos taivaan Isälle ELYstä, että sain

tehdä tuota työtä kotona. Toki työn aloittaminen jännitti, kun ensimmäisenä tehtävänä oli Elysanomien taittaminen vuoden tauon jälkeen. Alkukankeudesta selvit-
tyäni taittotyö alkoi sujua kuin ennenkin. Hetakin suhtautui aluksi asiaan myönteisesti. Ja isäkin kanto kortensa kekoon hoitamalla Hetaa iltaisin. Sitten Heta alkoi kapinoimaan äidin jatkuvaa "kökkimistä" tietokoneella. Ja isälläkin alkoi olla yhä enemmän ylitöitä. Homma alkoi mennä takkuiseksi, univelkaa alkoi kertyä meille kaikille, mutta lopulta kuitenkin lehti saatiin läh-
temään melkein ajoissa painoon. Täytyy todeta, että vuoden 2013 jokainen numero vaati pienen tai isom-

mankin rutistuksen, että sain lehden painoon suurin piirtein ajoissa. Kiitos lehtitoimikunnalle yhteisestä ponnistelusta.

Kuluneeseen vuoteen mahtuu paljon suuria pienen ihmisen tapahtumia. Ensimmäinen hammas tuli jouluna 2012. Vähän aikaisemmin Heta oppi ryömimään, ensin tosin vaan 10cm kerrallaan, mutta jo viikon kuluttua meno oli vauhdikasta. Kevään kuluessa Heta oppi konttaamaan, istumaan, seisomaan ja kävelemään. Muutama sanakin jo tuli, mm. äiti. Jo ennen ensimmäistä syntymäpäivää Heta otti ensiaskeleensa. Ei niitä ollut kuin 2-3, mutta askeleita kuitenkin. Jo kuukauden kuluttua, juhannuksena, Heta käveli sujuvasti.

Kotikirkossamme on tapana jakaa Mikkelinpäivän jumalanpalveluksen jälkeen paperiset enkelit jokaiselle vuoden aikana kastetulle lapselle. Mekin kävimme Hetan enkelin hakemassa. Samalla seurakunnan kerhotädit ja -koivat syksyn kerho-ohjelmia, josta sitten bongasinkin torstaiaamun pyhäkoulun. Menimme tuohon pyhäkouluun Hetan kanssa ensimmäisen kerran Hetan ollessa vasta 4,5 kuukauden ikäinen. Kerhotäti Tuula totesikin, että Heta taisi olla koko pyhäkoulun nuorin pyhäkoululainen. Tavallisesti tähän pyhäkouluun osallistui päiväkoti- ja esikouluikäisiä lapsia.

Tässä yksi pyhäkoulumuistelo ajalta, kun Heta osasi jo kontata:

11.4.2013 olimme taas kerran torstaiaamun pyhäkoulussa kotikirkossamme. Alku tosin näytti aika pahalta, kun Heta alkoi itkeä ja minä vielä unohdin tutinkin kotiin. Sanoinkin pyhäkoulutäti Tuulalle, että pitäisiköhän meidän lähteä, kun tulossa oli isompia, 5-6-vuotiaita esikoululaisia. Mutta Tuula sanoi, että ei kannata, kun kohta tulee muita paikalle, niin se itkuasia unohtuu. Ja niin siinä kävikin.

No pyhäkoulu sitten alkoi ja mekin Hetan kanssa siirryimme lähemmäksi. Heta alkoi rimpuilla sylissä ja jouduinkin päästämään hänet "vapaaksi". Jännitin, malttaako pysyä siinä lähietäisyydellä. No eipä malttanut. Ensin Heta meni alttarikaiteen pehmusteelle istumaan, johon heti muu "pikkuväki" totesi, että "Heta meni tuonne". Sitten Heta alkoi lähestyä Tuula-tätiä ja Tuula-tädin kuva-Raamattua, jonka ottikin käsiinsä. Tätä taas "pikkuväki" kommentoi, johon sitten Tuula-täti totesi, että Hetasta tulee pappi ja haluaa siksi

tutustua Raamattuun. Myöhemmin Heta tutustui vielä lisää ja istuikin sen päällä. Tuula joutuikin pyytämään Raamattuaan sanoin: "Pappi, saisinko sen Raamatun, että voin näyttää sieltä yhden kohdan." Pikkuväkeä se nauratti.

Uusi vuosi ja 100% työ ELYssä on lähtenyt reippaasti käyntiin. Hyvin olen vauhtiin päässyt, vaikka aluksi sitä jännitinkin ja joitakin lipsahduksiakin sattui. Toisaalta jotkut asiat ovat tuntuneet koskaan kuulemattomilta, ja toisaalta taas kuin taukoa ei olisi ollutkaan. Paulasta ja muista työtovereista on ollut paljon apua kokopäivätyöhön palaamisessa, kiitos siitä. Todettakoon, että olen nauttinut työhön palaamisesta ja työn tekemisestä. Aika on kulunut kuin siivillä. Uskon, että Hetakin on viihtynyt päivähoitopaikassaan, vaikka välillä aistinkin, että tyttö kaipaa niitä kotipäiviä, joita vielä hiljan vietettiin.

Kaikille lukijoille haluan toivottaa aurinkoisia kevätpäiviä, yhteydenottoja tänne toimistolle ja tapaamisiin Tampereella 29.-30.3.2014

Virpi Tuominiemi

Heta n. 10,5kk.

Heta n. 1v 8kk. Kuvat Virpi Tuominiemi

Pyhäkoulussa huhtikuussa 2013, oik. pyhäkoulutäti Tuula Kivistö.

Kuva Timo Keski-Antila

Toivo

Joulun edellä omat voimani alkoivat loppua. En enää ole nuori mies ja moni asia oli kuluttanut voimia. Julkinen, usein hyvin negatiivinen keskustelu kirkosta mietitytti. Kirkossa uudistukset etenevät sellaisella vauhdilla, että minun on joskus vaikea pysyä siinä mukana.

Ja sitten toisaalta, eteen avautui ovia, eikä tuntunut oikealta kieltäytyä. Seurakunnan työntekijä toivotettiin tervetulleeksi.

Jälkeenpäin ajatellen voi sanoa, että onneksi tuli pieni sairaskohtaus, joka pakotti pysähtymään ja irtautumaan hetkeksi työstä. Kohtauksen syy selvisi ja se on aika helposti hoidettavissa. Mutta pysähtyminen oli välttämätöntä. Silloin huomasin, että olin väsynyt ja tarvitsin lepoa.

Tulevaisuus ja toivo

Eräs seurakuntalainen, jonka kanssa olen vuosien saatossa ollut paljon yhteyksissä, lähetti minulle lyhyen joulutervehdyksen: Meillä on tulevaisuus ja toivo. Viesti tuli oikeaan aikaan. Se oli viesti minulle ja sytytti sisimmässä iloa ja valoa. Tästähän tässä kaikessa on kyse. Meillä on tulevaisuus ja toivo.

Toivo on kuin ankkuri. Merimiehen käsivarressa on tatuointi, jossa on risti, ankkuri ja sydän. Tai nuoren kaulakorussa ovat kultainen pieni sydän, ankkuri ja risti. Usko, toivo, rakkaus; risti, ankkuri ja sydän. (1Kor.13:13).

Toivo kuin luottamus

Toivo on vähän kuin luottamus. On olemassa asioita, joihin voin luottaa. Ja se on elämän kantava voima. Jos me menetämme luottamuksen, jos toivo tulevas-ta katoaa, sen näkee selvästi koko olemuksesta. Eri-tyisesti se näkyy katseessa, silmissä, mutta näkyy se hartioiden asennossa, kävelyssä, puhettavassa, kai-keessa. Sellaisia ihmisiä me olemme useimmat koh-danneet, voi olla jollakin omakohtaistakin kokemusta näköalan häviämisestä.

Syvimmällään tämä voi johtaa masennukseen, asi-aan, joka vaatii ehkä pitkäaikaista sairaalahoitoa. Mutta aina se vie elämästä iloa ja valoa. Kirkkaiisinkin päiviin tulee synkkä varjo. Iloinen, hyvä asia ei tartu minuun, vaikka läheiset siitä kertoisivat.

Kristittyinä meidät on aivan erityisellä tavalla kutsut-tu rinnalla kulkijoiksi, toivon tuottajiksi. ”Kantakaa

toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain.” (Gal.6:2). Ja on hyvä huomata, että apua tarvitaan erityisesti silloin, kun taakka on ylivoimaisen painava ja kanssakantajaksi suostuminen tuo myös omille harteille taakan. Eikä aina ole kyse edes siitä, että auttaisi jonkin vaikean kohdan yli toisen taakan jakaen, vaan joskus on kuljettava pitkä taival toisen rinnalla yhdessä taakkaa kantaen.

Jumala on

Kristillisen toivon ja myös luottamuksen ydin on siinä, että Jumala on. Maailma ei ole syntynyt sattumalta, etkä sinä ole olemassa sattuman oikusta. Vaan sinä olet ainutkertainen ihminen, Jumalan luomistyön suuri ihme (Ps. 139:13-16). Eikä Jumala ole tehnyt virhettä sinut luodessaan. Silloinkin, kun itse et oikein jaksa arvostaa itseäsi, ja tuntuu siltä, että et saa arvostusta toisilta ihmisiltä, voit olla varma, että Jumalalle olet ainutkertaisen tärkeä.

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän” (Joh.3:16). Enkä usko että me tekisimme Jumalan sanalle vääryyttä, vaikka lukisimme tuon kohdan näin: Jumala on rakastanut (oma nimi) niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei (oma nimi), joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan (oma nimi) saisi iankaikkisen elämän.

Toivo ei toive

Kristilliseen uskoon keskeisesti kuuluva toivo on eri asia kuin meidän ihmisten toiveet. Joku meistä toivoisi saavansa lottovoiton, toinen haluaisi saada lap-sen tai lastenlapsia, kolmas toivoisi parantuvansa vai-keasta sairaudesta, joku vielä vaikean ihmissuhteen selkiytymistä.

Meillä jokaisella on odotuksia ja toiveita tulevaisuuteen. Monen osalta voimme ainakin jossakin määrin niihin myös itse vaikuttaa. Mutta kaikessa joudumme tunnustamaan, että eivät tulevat asiat ole meidän hallinnassamme. Meidän toiveemme voivat toteutua, mutta joskus toteutuu sekin, mitä olemme eniten pelänneet. Sellaista elämä on. Eikä usko Jumalaan ole mikään turva elämän kohtaloilta. Jumala on turva elämän kohtaloissa.

Toivomme on Kristus

Meillä on tulevaisuus ja toivo, koska meillä on Kristus. Jumala tuli meidän veljeksemme, jotta meistä tulisi Jumalan lapsia. Kristuksessa me olemme päässeet Jumalan perheen jäseniksi. Sinut on kastettu ja siinä merkitty Jeesuksen merkillä, ristillä.

"Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät" (Ef.2:19).

Syntymässä sinusta tuli perheen jäsen. Joillakin tähän perheeseen kuuluu lisäksi vain äiti, joku on elänyt ja kasvanut suuressa perheessä. Mutta sinä et voinut sitä valita, vaan perheesi jäsenyys tuli sinulle syntymäsi perusteella. Kasteessa sinusta tuli Jumalan perheen jäsen. Näin siksi, että Jumala on asiat tällä tavalla ratkaissut. Ja tämän perheen pää on Kristus.

Kasteessa meidät ristittiin. Jo sana ristiaiset viittaa sanaan Kristus. Ristin piirtämisen juhla on Kristukseen liittämisen hetki.

Kun emme oikein osaa olla varmoja omasta uskosta ja luottamuksesta, niin me kuitenkin tiedämme, että Kristus on luotettava. Siksi meillä on toivo. Ei meidän muuttuvia toiveitamme.

Todellisuutta ja näkemistä

Heprealaiskirjeessä on kerrottu monista ennen meitä vaeltaneista suurista uskon esikuvista. (erit. luku 11). Ei heidän elämänsä ole ollut täydellistä, eikä se ole ollut vailla vaikeuksia. Kuitenkin heidät nostetaan esikuviksi. Nostetaan siksi, että heidänkin elämässään näkyi eri vaiheissa Jumalan huolenpito ja uskollisuus.

"Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä" (Hepr.11:1).

Tietojeni mukaan tämän lyhyen lauseen kääntäminen suomeksi aiheutti tavanomaista enemmän päänvaivaa kääntäjille. Edellisessä Raamatussamme se oli suomeksi näin: "Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." Ja vanhassa Bibliassa: "Mutta usko on vahva uskallus niihin, joita toivotaan, ja ei näkymättömistä epäile". Ja tällaisenkin käännösehdotuksen olen kuullut: "Usko on tulevaisen läsnä oleva todellisuus ja näkymättömän näyttö".

Usko ja siis myös toivon perusta on siinä, että me olemme jo nyt osallisia jostakin sellaista, joka ei vielä ole näkyvällä tai konkreettisella tavalla tässä läsnä. Me näemme jotakin sellaista, jota ajallisilla silmillä ei voi nähdä tai kameralla kuvata.

Usko vie meidät Jumalan todellisuuteen.

Joskus tämä koskettaa hyvin vahvasti myös tunteen tasolla. Raamattua lukiessa tai seurapuhetta kuunnellessa sana tulee juuri sinua kohti. Se puhuttelee sinua hyvin syvältä, tuntuu, kuin saarnaaja tietäisi aivan tarkkaan kaikki sinun sisimpäsi asiat ja puhuisi niistä. Sana lohduttaa, hoitaa, avaa näköaloja eteenpäin.

Ehtoollispöydässä on joskus aivan erityisen hyvä olla. Tätä olen kaivannut, tätä kohtaamista, tätä kosketusta. Kristuksen läsnäoloa. Ja silloin menettää merkityksensä se, kuka ehtoollista jakaa tai ketkä siinä vieressä ovat, nyt olemme siinä vain me kaksi, Kristus ja minä.

Nämä ovat niitä hetkiä, jolloin ovi vähän raottuu Jumalan taivaaseen ja jo se pienestä raosta tuleva valo ja lämpö on niin suunnattoman ihana asia. Kuinka valtavaa onkaan sitten, kun saan siitä avatusta ovesta astua sisälle ja minulle sanotaan: Tervetuloa. *"Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti"* (Matt.25:34). Ja kaikki tämä siksi, että meillä on Kristus.

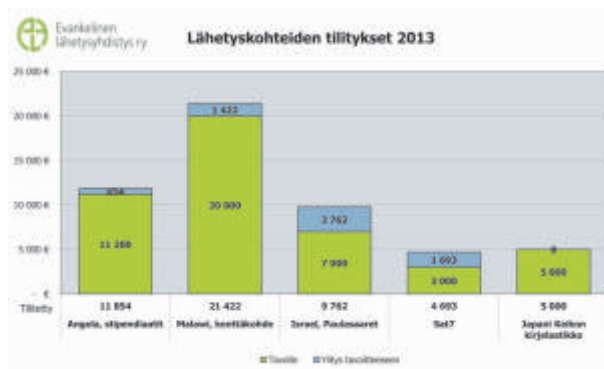
Pekka Kiviranta

Yläpuolen kuva Enontekiön kirkon alttaritaulusta "Taivaaseen astuva Kristus", marmorifresko Uuno Eskola. Kuva Timo Keski-Antila, kuvankäsittely Virpi Tuominiemi.

Armoa armon päälle – kiitollisuus saavutetuista lähetystyön tavoitteista

Evankelinen lähetysyhdistys on tehnyt omaa lähetystyötä Venäjällä, Virossa ja Sambiassa ja tukenut kirkon lähetystyötä Suomen Lähetysseuran ja Medialähetys Sanansaattajien kautta. Suomen Lähetysseuran (SLS) ja Medialähetys Sanansaattajien (Sansa) kautta nimikko-kohteina ovat Angola, Malawi, Keikon kirjelaatikko Japanissa sekä Sat7-kanavat Lähi-idässä, Pohjois-Afrikassa ja Euroopassa. Viime vuodelle asetetut kannatustavoitteet täyttyivät ja jopa ylittyivät! Kiitos kaikille lähetystyön tukijoille ja tekijöille ja seurakunnille, jotka teitte tämän mahdolliseksi. Tässä tuoreita kuulumisia työkohteistamme, vaivannäkömme ei ole ollut turha.

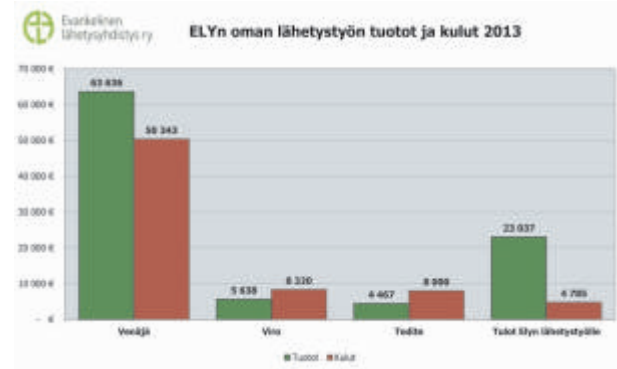

Angolan stipendiaatit

Angolan ev.lut kirkon stipendiaatit Constantino Tchicuwa (38) ja Simão Casimiro (41) ovat teologian opiskelijoita. He aloittivat opiskelunsa 2013 Istelin-teologisessa korkeakoulussa Angolan Lubangossa. Constantinoa kiinnostaa erityisesti uuden testamentin opiskelu ja Simão kiinnostavat opetusmenot. Simão kiittää yhteistyötä opettajien ja oppilaiden kesken Istelin teologisessa instituutissa.

Constantino muutti vaimonsa Pacienecian ja ison perheensä (10 lasta) kanssa Lubangoon helmikuussa 2013. Tchicuwan perhe tulee Angolan itäosasta, Moxicosta, jossa Constantino työskenteli seurakunnan sihteerinä. Simãoon perheeseen kuuluu vaimo Jermena (41) sekä viisi lasta, joista kolme muutti Lubangoon. He tulevat kaukaa Cabindasta, Pohjois-Angolasta. Simão Casimiro on toiminut kotiseudullaan evankelistana 7 vuotta.

Constantino Tchiuwa kirjoittaa: ”Stipendistä maksetaan Istelin lukukau-

simaksut, matkakustannukset kotoa koululle sekä vuokra asunnosta ja lasten koulumaksut. Tämän jälkeen käteen jäävä osuus on pieni ruokaan ja muihin pakollisiin menoihin suuressa perheessä. Elinkustannukset isossa Lubangon miljoonakaupungissa ovat yllättävän suuret.”

Opiskelujen ohessa Constantino työskentelee Betelin kappeliseurakunnassa Lubangossa. Constantino on musikaalinen ja innostava puhuja. Koko perhe on aktiivisesti mukana seurakunnan toiminnassa. Opiskelujen ohessa Simão avustaa Lubangon seurakunnassa. Opiskelu

Constantino perheineen. Kuva Tiina Kukkonen

Angolassa on haasteellista. Kirjat ovat hyvin kalliita ja niitä on vaikea saada.

Ticuwana perheeseen odotetaan syntyväksi uusi vauva tammi-helmikuun vaihteessa. Constantino kiittää sydämestään kaikkia henkilöitä Suomessa, jotka osallistuvat stipendin rahoitukseen ja antavat näin opiskelumahdollisuuden hänelle! Kiitos esirukouksesta! Jumala teitä jo kaista siunatkoon!

Simão Casimiro kiittää Herraamme Jeesusta ja toivottaa rakastavan Jumalan läsnäoloa tukijoilleen.

Teksti Tiina Kukkonen, Angolan lähetti

Keikon kirjelaatikko

Keiko Yoshizaki on toimitanut Mailbag- eli Keikon kirjelaatikko-ohjelmaa vuodesta 1979 lähtien ja toiminut FEBC-Japanin johtajana vuodesta 2005. Ohjelmassa vastataan kuuntelijoiden kysymyksiin esim. perheongelmista, teini-iän haasteista tai avioerosta. Ohjelman kuulijakunta on 13–80-vuotiaita japanilaiset.

Keiko Yoshizaki. Kuva Joseph Ko

Keiko Yoshizaki rakentaa ohjelmien avulla ystävyyttä kuuntelijoihinsa, tavoitteena on saattaa heidät Kristuksen luo. Keiko lukee kuuntelijakysymyksen kerrallaan, vastaa siihen ja rukoilee. Ohjelmassa kuuntelija tulee kohdatuksi henkilökohtaisesti.

Ohjelmasta tulee vuosittain n. 4000 kappaletta kuuntelijapalautetta. Yasunori, 39-vuotias mies kirjoittaa:

”Löysin kirkon ilmoitustaululta radioasemanne tiedot ja aloin kuunnella. Pyysin ja sain teiltä raamattukirjekursin. Näillä näkymin minut kastetaan ensi pääsiäisenä! Monet kiitokset ihanasta työstänne!”

Akiko-niminen nainen kertoo: ”Keikon kirjelaatikko avasi silmäni ymmärtämään, että on Mestari, joka katsoo myös tällaisen pienen ihmisen puoleen. Näiden radio-ohjelmien kautta aloin vähitellen nähdä Jeesuksen valon kaikesta maailman pimeydestä huolimatta. Muuttaisipa Jumala minua niin, että voisin kertoa tästä ilosta myös muille! Me kaikki kuuntelijat saamme nostaa katseemme Taivaallisen Isän puoleen.”

Keiko Yoshizakin kirjelaatikolla oli suuri merkitys Japanissa tsunamin jälkeisessä tilanteessa. Ohjelma radioi-daan Etelä-Koreasta, kuuluvuusalueena Japani.

Ohjelman nettisivut:

<http://www.febcjp.com/main/index.html>

Teksti Annaleena Pakkanen

Kristillinen televisiotyö SAT-7-kanavilla Lähi-idässä, Pohjois-Afrikassa ja Euroopassa

Vuonna 1997 SAT-7 aloitti toimintansa. Ohjelmaa oli kaksi tuntia päivässä. Vuonna 2012 SAT-7-perheeseen kuuluu neljä kanavaa: arabiankieliset SAT-7 ARABIC ja SAT-7 KIDS, farsinkielinen SAT-7 PARS ja turkinkielinen SAT-7 TÜRK.

Kanavilla nähdään kristillistä opetusta, elokuvia, draamasarjoja, piirrettyjä ja dokumentteja esim. kristinuskon ja raamatun historiasta. Näkyvyysalueella asuu yli puoli miljardia ihmistä ja esim. alle 15-vuotiaista reilut 9 miljoonaa katsoo SAT-7 KIDS-kanavaa. SAT-7 ARABIC, KIDS ja PARS-kanavat lähettävät ohjelmaa melkein koko

vuorokauden joka päivä. SAT-7-ohjelmia voi seurata maksutta suorana lähetyksenä myös Internetissä.

Katsojat antavat ahkerasti palautetta. SAT-7 KIDS-kanavalle tullut palaute jordanialaiselta isältä: ”Kiitos tästä kristillisestä ja miellyttävästä kanavasta, jota teette lapsillemme. Se saa aikuiset katsomaan ohjelmia las-

ten kanssa. Ohjelmat ovat kivoja ja opettavaisia.”

Kun on kysymys lapsista, heille helpoin tapa ottaa yhteyttä on soittaa televisioruudulla näkyvään numeroon ohjelman aikana. Mm. Neda-tyttö, 11v, soitti ohjelmaan ja kiitti siitä, että oli päässyt mukaan suoraan lähetykseen ja halusi esittää sen rukouslaulun, jonka SAT-7 Pars-kanavan lastenohjelmien juontajat aina laulavat. Neda sanoi, että hän rakastaa Jeesusta ja on iloinen, että voi katsoa ohjelmia ja oppia tuntemaan Jeesusta paremmin.

Yhdyshenkilö Kristiina Erelä

Koonnut Virpi Tuominiemi toimitetuista aineistoista

Parastoo Poortaheri studiossa. Kuva Mikael Tuner

Menneestä tulevaan

Kuva Keijo Sulkko

Vuodenvaihte on yhdistyksissä ja yrityksissä tilinpäätöksen rakentamisen aikaa. On hyvä arvioida, missä onnistuttiin tai mikä tavoite ei toteutunut.

Näin tapahtuu myös Evankelisessa lähetysyhdistyksessä. Vuoden 2013 suunnitelmia tehtäessä tiedossa oli vaikeat taloudelliset ajat. Niinhän siinä sitten kävikin, että lama jatkui koko vuoden. Valtio, monet kunnat ja seurakunnat sekä yritykset ja yhdistykset ovat olleet taloudellisesti ahtaalla. Monelle tilinpäätöksestä tulee alijäämäinen.

Evankelinen lähetysyhdistys täytti viisi vuotta maaliskuussa 2013. Alussa oli joukko aktiiveja evankelisia, jotka kokivat Elyn omaksi yhdistykseksi. Sitä haluttiin tukea ja sen hyväksi toimia. Joukko on kasvanut ja numeroiden valossa kehitys näyttää hyvältä. Yhdistyksemme on kasvanut ja vahvistunut.

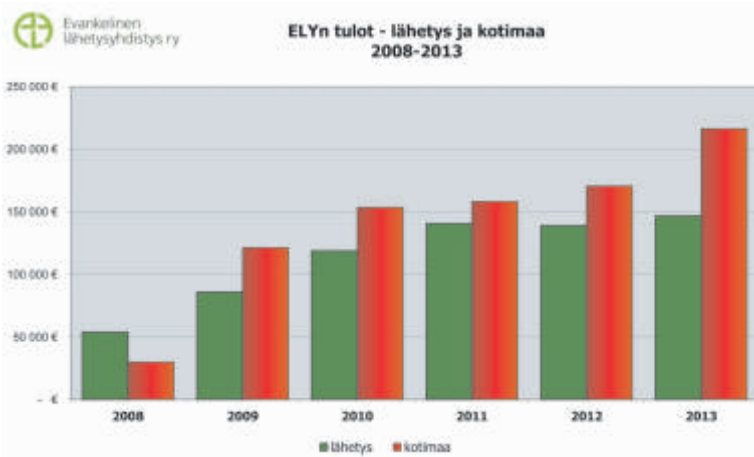
Kuvassa 1 on otettu ensimmäisestä vuodesta lähtien tarkasteluun kolehdit lähetystyölle ja kotimaantyölle. Kehitys on myönteinen. Joka vuosi olemme pystyneet kasvattamaan sekä lähetystyölle että kotimaantyölle osoitettujen kolehtien määrää. Seurakuntien luottamus Elyyn luotettavana yhteistyökumppanina on lisääntynyt.

Olemme saaneet lisää jäseniä, alueellista ulottuvuutta ja tilaisuuksiin osallistujien määrä on kasvanut. Myös työntekijäjoukkomme on kasvanut, mutta edelleen olemme tulleet toimeen hyvin vähäisellä työntekijämäärällä. Vapaaehtoiset tekijät ovat edelleen suuressa arvossa.

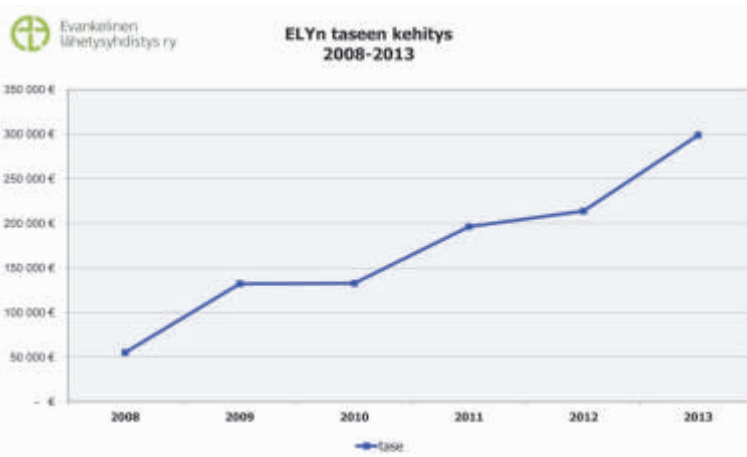
Samansuuntaisen tuloksen antaa kuva 2, josta voimme seurata viiden vuoden taseen kehitystä. Sininen viiva kertoo taseen loppusumman.

Useana vuonna tilinpäätöksessä on päästy positiiviseen tulokseen.

Kuva 1

Kuva 2

Vuoden 2013 toimintasuunnitelman päätavoitteeksi otettiin alueellinen laajentuminen, eri ikäryhmien saavuttaminen sekä lähetyskannatuksen kasvattaminen. Myös jäsenmäärää ja osallistujien määrää pyrittiin määrätietoisesti kasvattamaan. Taloudellinen tavoite oli vuoden 2013 talousarviossa hieman ylijäämäinen.

Vaikka vuoden 2013 talouselämä oli suvantovaiheessa, on Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry kuitenkin pystynyt tasapainottamaan toimintaansa, huolehtimaan perustoiminnasta ja vastaamaan tehdyistä lähetys sopimuksista ja jopa kasvattamaan vapaaehtoista kannatusta. Positiivinen yllätys oli, että taloudellinen tuloskin oli jopa parempi kuin mitä olimme budjetoineet.

Kiitos työntekijöille, vapaaehtoisille ja kaikille Elyn ystäville ja tukijoille. Te teitte tämän tuloksen mahdolliseksi. Vuosikokouksessa käsiteltävään toimintakertomukseen saamme nähtäville osallistujamäärät ja tilaisuuksien määrät koko vuoden ajalta.

Toiminta on ollut vakiintunutta, mutta alueellinen laajentuminen ei edennyt niin kuin oli suunniteltu. Työtä on jatkettava.

Rohkeasti vuoteen 2014

Tiedotusvälineissä on ollut runsaasti tietoa, miten Suomen talous kehittyy 2014. Myös Evankelisessa lähetysyhdistyksessä seurataan, mitä seurakunnissa tapahtuu ja miten niiden talous kehittyy. Seurakuntien jäsenkato on haaste myös Elyn toiminnalle. Miten tavoitamme kirkosta vieraantuneet ihmiset? Haluamme kutsua ihmisiä armolliseen ja ilon sävyttämään joukkoomme. Toivomme, että moni voisi löytää yhdistyksemme työn kautta uskon Kristukseen ja saada evankelisuudesta hengellisen kodin itselleen. On ilo, kun seurakuntayhteys voi jälleen löytyä. Jotta näin voisi tapahtua, opetusta ja julistusta on yhä lisättävä, on aktivoitava ihmisiä osallistumaan, rukoilemaan ja tukemaan toimintaamme sekä ylläpitämään seurakuntayhteyttä.

Kotimaa-lehdessä 2.1.14 oli missiologian dosentti Risto Ahosen kirjoitusta, jossa oli raflaava otsikko ”Lähetys on jäänyt etäiseksi Euroopan kirkaille”. Hän kirjoittaa, että ”lähetys on eräänlainen ilmapuntari, joka mittaa ja arvioi kirkon ilmapiiriä ja tulevaisuutta”. Hän jatkaa, että ”valtakirkkoina Euroopan kirkkoilla ei ole ollut suurta tarvetta lähetykseen. Vastuu siitä on ollut asianharrastajilla ja yhdistyksillä”.

Ahonen kertoi siis, että ”vastuu lähetyksestä on asianharrastajilla ja yhdistyksillä”. Erityisesti jäi mietityttämään, onko juuri herätysliikkeillä, lähetysyhdistyksillä, ”asianharrastajilla” todella yhä suurempi merkitys. Ahosen mukaan vapaaehtoisjärjestöjen työn merkitys vain kasvaa.

Hänen mukaan ”lähetystyöntekijöitä lähetetään eri puolille maailmaa, mutta yhtä tärkeäksi on koettu kuitenkin kristityn etuoikeus toimia Kristuksen todistajana kaikkialla maailmassa oman työnsä ohella. Yksityisten kristittyjen uskontodistuksella on suuri merkitys yhä globalisoituvassa maailmassa”. Meiltä kulkakin siis odotetaan, että olisimme omassa kotoisessa elinympäristössämme entistä rohkeammin kristittyjä.

Kun tarkastelemme Elyn strategiaa, niin edelleen pyrimme vahvistamaan ja laajentamaan kotimaassa tapahtuvaa työtä. Se turvaa mahdollisuutemme entistä enemmän tehdä ja tukea lähetystyötä rajojemme ulkopuolellakin.

Taloudellista tukea tarvitaan

Ely on saanut yhdistyksemme lähetystyöhön jo aikaisemmin testamentin. Siitä havainto. Testamentin vaikutus on ollut hyvin myönteinen monen vuoden ajan lähetystyön ylläpitämiseen ja vaikutus jatkuu edelleen. Tällainen lahjoittaja siis pystyy vaikuttamaan vuosikausia vielä kuolemansa jälkeenkin juuri siihen työhön, mikä on ollut hänelle eläessään rakas. Kristityn vastuu voi toteutua myös tällä tavalla.

Vuoden 2014 strategian toteuttamiseksi toivottaisimme eri seurakunnissa olevien vastuuryhmien jäseniä etsimään naapuriseurakunnista ja ehkä kauempaakin aktiivisia Elyn ystäviä aloittamaan seuratoiminnan omassa seurakunnassaan ja perustamaan vastuuryhmän. Nuorien saaminen jäseneksi ja toimintaan aktivoisi meidän toimintamuotojemme suunnittelua ja toimintatoiveiden toteuttamista eri ikäluokat huomioiden.

Rohkaisen jokaista Elyn ystävää etsimään uusia aktiiveja, nuoria ja perheitä ideoimaan ja järjestämään Elyn toimintaa. Jumala varmasti siunaa meitä tässäkin työssä... Sanoihan Jeesus itse: ”MENKÄÄ ja TEHKÄÄ...”

Keijo Sulkko, talousneuvos, Elyn hallituksen jäsen

ANJA ANNILAN MUISTOLLE

Viime syksyn ja talven taitteessa oli vain 2-3 selvää pakkaspäivää. Niille osuivat Anjan kuolema ja siunaaminen lepoon. Siunauksen toimitti Akaan kirkossa pastori Mari Pakkanen, joka on käynyt rippikoulunsa Anjan opetuksessa ja pitänyt useita leirejä yhdessä tämän kanssa. Muistotilaisuudessa nähtiin ja kuultiin mm Evankelisen lähetysyhdistyksen puhujaa Marjatta Kurkea Kouvolasta. Hän kävi aikoinaan Anjan kanssa rippikoulunsa Tuohirannassa, ja siitä alkoi elämän mittainen ystävyys myös Anjan kotiväen kanssa. Anja varttui Kokemäellä seitsenhenkisen perheen esikoisena. Kun äidillä oli kädet täynnä työtä, hänestä tuli oiva apu nuoremmille. Vastuu ja auttamisen henki heijastui kaikkeen aina vuodepotilasaikaa myöten. Oma perhe ja koti olivat mielessä. Niiden asioita hän järjesteli voimien jo vähetessä. Samoin lähetystyö ja lapset pysyivät mielessä.

Marjatta muisteli, miten Anjan nuoruuden toiveita oli lähteä lukemaan teologiaa ja saada pappi aviomieheksi. Molemmat toteutuivat. Tosin luvut jäivät kesken perheen hyväksi uhrautumisen takia. Myöhemmin hän opiskeli lastenohjaajaksi. Rakkaus lapsiin näkyi. Voimat olivat jo vähissä, kun seurakunnan lastenkirkko tuotiin Viialan markkinoille. Istualtaan hän esitteli sitä. Kun muuan pikku tyttö ihas-teli näkemäänsä silmät loistaen, Anjan katse tavoitti aivan saman. Lapsen mielinen ilo antoi varmaan lisävoimaa kestämaan ankaraa sairautta. Toinen muistelijana oli sunnuntailapsemme 70-luvulta. Pekka Talja puhui Anjasta äitinsä ja lupasi käydä häntä katsomassa, kun nyt sai tietää, mistä hänet löytää. Useita muitakin muistelmia oli kirjoitettu kirjeen muotoon.

Tutustuimme Helsingissä opiskellessa, ja meille syntyi myöhemmin kolme tytärtä. Anjalla oli uskomaton kyky hoitaa niin kotia kuin työtä ja sen lisäksi ystävyys-suhteita ja vapaaehtoistoimintaa mm Mielenterveysseuran paikallisosastossa, jonka perustajajäseniä hän oli sekä Ympäristöyhdistyksessä ja ammattiyhdistystyössä. Sihteerinä hän toimi joka paikassa. Luontoretkeä järjestimme myös seurakunnan puitteissa. Vedimme yhdessä Kenian lähetyspiiriä, ja sen jälkeen Anja hoiti lähetys-sihteerin tehtäviä eläkeiän ylikin. Pyhäkoulun opetta-

jana hän teki historiaa käynnistämällä ns. kaakao-pyhäkoulun eli tarjoamalla suorastaan nälkää näkeville lapsille syömistä ja opettamalla sitten myös ruuanlaittoa. Televisiokin huomasi tämän.

Kummityttö Johanna oli saanut Anjalta pro gradu-työhönsä nipun materiaalia aiheestaan. Otsikkokin löytyi näistä. Suurimpana lahjanaan hän piti sitä, että Anja jaksoi jo sairauden alettua osallistua hänen häihinsä Uuraisissa. Sisar Eeva-Liisa muisteli, miten Anja opetti hänelle laulun "Koko tien hän kanssain kulkee". Salon perhekunnasta koostunut lauluryhmä esitti sen. Sanat sopivat mainiosti tähänkin tilanteeseen. Juha Kosonen kirjoitti fb:ssa: "Uljaan ja monille tärkeän ihmisen, Anjan, muistoa kunnioittaen. Tutustuin häneen 1990-luvulla. Voimavaransa äärimmilleen ponnistaen hän tuki yhteiskuntamme pienimpiä kiitosta saamatta mutta tuskin sitä hakikaan. Kirkassilmien loistetta takaisin hän odotti kyllä".

Anja ei seurakunnan varoja tuhlanut, vaan hoiteli lähetys-sihteerinkin tehtäviä pyörittäen Viialan, Toijalan ja Kylmäkosken välejä. Eläkeaikana Viialan lähetystupa oli tärkeä paikka. Siellä hän palveli, teki sinne paljon käsitöitä ja opetti niitä muillekin ja perusti sinne lähetyspiirin. Myös ystävyysseurakuntatyössä ja vierailumatkoilla Tapaan ja Kontu-

pohjaan hän oli mukana. Useaan kertaan hän saarnasi Akaan kirkossa, ja hänen lähtösaarnansa tapahtui ensimmäisessä kansanlaulumessussa Akaassa. Sanoma oli henkilökohtaista ja syvällistä.

ELYN toiminnassa aloitimme Tampereelta. Meitä rohkaisi, kun Messukylän vanhalla kirkolla oli niin monta Annilaa ja Alaharjaa Pohjanmaata myöten. Sitten löysimme ystäviä Hämeenlinnan suunnalta. Ehdimme käydä Lammilla asti seuroissa. Meitä on ilahduttanut vapaa, pyyteetön ilmapiiri, jossa Jeesus on saanut kunnian. Sama iloisuus nousee myös Siionin Kanteleen lauluista, jotka ovat kummallekin tuttuja jo kotoa. Toki olemme käyneet juhlilla Kauhajokea ja Kurikkaa myöten. Myös Marjatan syntymäpäivillä ehdittiin käydä. Viimeiset yhteiset kaksi viikkoa luin pääasiassa Jesajan kirjan lukuja 35 ja 40-55 ja lauloimme ison osan Kanteleesta. Myös ystäviä kävi laulamassa. "Mun kanteleeni kauniimmin" oli viimeinen, jota Anja yritti laulaa, mutta voimat alkoivat loppua. Silmät eivät tahtoneet pysyä auki. Välillä hän katseli paljon kauemmaksi kuin kattoon valittamatta ja onnellisen näköisenä. Hengellisenä "testamenttina" voi pitää sanoja: "Jeesuksen veren turviin", "Jeesuksen rauhaa". Pakkasyönä 26.11. hän nukahti pois. Exodus eli paluu Jumalan luo oli tapahtunut. Lääkärikin puhui muutosta taivaan kotiin. Kiitollisena menneistä vuosikymmenistä mieleen tuli Jobin sana: "Herra antoi. Herra otti. Kiitetty olkoon Herran nimi".

Tapani-puoliso

P.S. Akaan nykyaikainen lähetystyö alkoi evankelisen kirkkoherran Karl Ahoniuksen aikana 1893 lähetysompeluseurana. Leipuri Stranberg vaimoineen olivat kantavia voimia. Pietari Kurvinen toi vierailuillaan tuulahduksen kentältä. Vuonna 1910 Akaaseen muutti lähetysaarnaja Haapalehto, joka innosti perustamaan Akaan lähetysyhdistyksen. Syysjuhlissa puhui lähetysjohtaja Mustakallio, ja taisi syntyä kuorokin, josta tuli sitten Akaan kirkkokuoro. Lähetysseuran alaosastona tämä yhdistys on kerännyt jäseniä eri suunnista. Hugo Hirvelän aikaan 1970-luvun lopulla jäseniä oli yli 300. Yhdistys toimii yhä, ja Anja oli senkin sihteeri.

sama

*Koko tien Hän kanssain kulkee,
mitä muuta toivoisin?
Epäilenkö rakkauttaan?
Se on hellin, lämpimin!
Kun Hän sielulleni antaa
taivaan rauhan, autuuden,
tiedän: käyköön kuinka muutoin,
Jeesus tekee parhaiten.
Tiedän: käyköön kuinka muutoin,
Jeesus tekee parhaiten.*

*Koko tien Hän kanssain kulkee,
ahdingoissa auttaen.
Elon leivällä Hän ruokkii,
vaaran tullen rohkaisten.
Ja jos vaivaa jano rintaa,
matka alkaa uuvuttaa,
kirkas lähde kalliosta
sielun jälleen virvoittaa,
Kirkas lähde kalliosta
sielun jälleen virvoittaa.*

*Koko tien Hän kanssain kulkee,
nostaa aina langenneen.
Viimein taivaan valtakuntaan
minut vie Hän kirkkauteen.
Kerran autuaana siellä
eteen saavun istuimen.
Koko tien Hän kanssain kulki,
laulan silloin kiittäen.
Koko tien Hän kanssain kulki,
laulan silloin kiittäen*

Pirkanmaan tiimi perustettu

Ilmassa oli jännitystä. Kirjeet kaikille ELY ry:n Pirkanmaan jäsenille oli lähetetty jo monta viikkoa aikaisemmin. Tuleeko ketään? Siinä kysymys muiden joukossa, kun toimintaa käynnistetään. Tamperelaiset olivat valmistelleet kokousta lähes vuoden. Yhdistyksen hallituksessakin asiasta oli keskusteltu ja Pirkanmaan tiimin perustaminen asetettiin tavoitteeksi.

Kello alkoi lähennellä viittä. Pääsihteerin lisäksi paikalla oli kaksi muuta. Hetken näytti siltä, että väkimäärä jää vähäiseksi. Pian kuitenkin hulmahti paikalle noin 15 jäsentä ja pari kolme myös Tampereen ulkopuolelta. Helpottuneena Tampereen vastuuryhmän puheenjohtaja Valto Käkelä aloitti 17.11.2013 ensimmäisen yhdistyksen hyväksymien sääntöjen mukaisen maakuntatiimin kokouksen.

Alkurutiinien jälkeen valittiin 8-jäseninen Pirkanmaan tiimi, johon tulivat valituiksi: Liisa ja Valto Käkelä, Anneli ja Kari Lähdesmäki, Reino Nummi, Maria ja Paavo Pitkäranta ja Marjaana Reuhkala. Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Maria Pitkäranta.

Tampereella ja Pirkanmaan maakunnassa on ollut ELYn nimissä toteutuvaa toimintaa jo kohta kuusi vuotta. Perustettiinhan koko yhdistys Tampereella. Kalevan kirkolla vietetään yhdistyksen kuudensia (6) vuosijuhlia maaliskuun 29.-30. päivinä. Niinpä Pirkanmaan tiimin oli helppo laajentaa toimintansa koskemaan koko maakuntaa.

Toimintasuunnitelmaan tuli säännöllisten kerran kuussa toteutettavien lauluseurojen lisäksi niin mieskuin naisiltoja, oloiltoja ja merkintöjä kirkkoiltoista, SK-messuista, eri puolille maakuntaa. Toivomuksia vierailuista muihin ELYn toimiviin piireihin kirjattiin myös ja tietenkin yhteismatka tuleville evankelisille kesäjuhliille Alavudelle.

Yksi kehitysaskel eteenpäin oli näin Pirkanmaalla otettu. Kokous oli ohi tunnissa ja kaffittelun jälkeen oli hyvä jatkaa iltaa uskossa ja toivossa Siionin kannelta lauluseuroissa laulaen.

Kari Lähdesmäki

Naisten talkooilta Tampereella

Seitsemän reipasta rouvaa kokoontui illan suussa tiistaina 10.12. Maria Pitkärannan luokse nypläämään ja nöyhtämään somia joulukoristeita käteville kätösil-lään. Tähtäimessä häämötti Aamulehden järjestämät isot joulumyyjäiset Tampere-talossa lauantaina 17.12.

Maria oli laittanut anomuksen myyntipaikan saamiseksi ELYn nimissä ja hämmästykseseen sai kutsun myyjäisiin. Pääkopassa alkoi raksutella tuotteiden valmistaminen, järjestelyt ja talkooväen hankinta. Pian lähistöllä asuva ELYn Tampereen osaston naisväki sai-kin houkuttelevan kutsun tulla Marian ja Paavon kotiin joulukahveille ja myyjäisten suunnittelutalkoisiin. Seitsemän iloista rouvaa istahti hihat käärittyinä kekse-liään Marian olohuoneen mukaville sohville.

”Jahas, mitä tehdään?”, kyseli joku.

”Tuputa sinä tästä villatukusta piparkakun tai sydämen

Anneli Lähdesmäki, Liisa Jokinen, Onerva Toikka ja Marja Rajala.
Kuva Maria Pitkäranta

muotoisia heijastinkoruja”, ehdotti Maria ja tyrkkäsi allekirjoittaneelle villatukun, sydänmuotin ja naskalia muistuttavan kapistuksen.

”Enhän minä osaa, en ole ikinä...”, yritin estellä.

”Kyllä osaat, se on helppoa kuin heinän teko”, vakuutti Maria ja näytti mallia.

Kohta joku toinenkin alkoi töpötellä piparkakkumuotin sisuksiin punaista villaa ja pian oli pöydällä kasa eri värisiä sydämiä, joihin Liisa näpräsi heijastinnauhan. ”Tämähän alkaa koukuttaa”, nauroivat naiset ja jatkoivat aherrustaan. Helinä puuhasi keittiössä keikauskakkua ja käväisi välillä olohuoneen puolella vuoka kädessään tarkastuskäynnillä.

”Nyt kahville”, kuului emännän kutsu.

Maria Pitkäranta (ylhäällä).

Vas. Anneli Lähdesmäki, Helinä Kärkkäinen ja Liisa Käkelä.

Kuvat Maria Pitkäranta

Eipä tarvinnut talkoolaisia kauan maanitella torttujen ja herkkujen äärelle. Iloinen rupattelu jatkui. Puhuttiin asiaa ja asian vierestä. Tunnelma oli läheinen, lämmin ja kotoisa. Talossa vallitsi talkoohenki.

Kahvin jälkeen ihasteltiin Marian huovuttamia tonttuja sekä ihanaa madonnaa, joka on yksi kauneimmista näkemistäni Maria-hahmoista. Siitähän voisi tulla ”hittituote”.

Sitten alettiin hinnoitella myyntituotteita; sukkia, lapasia, levonnaisia, joulukoristeita ja sopia myyjäisvuoroista Tampere-talolla. Tähän talkoosessioon osallistuivat allekirjoittaneen lisäksi ja emäntämme Maria Pitkärannan ohella; Liisa Jokinen, Onerva Kallio, Liisa Käkelä, Helinä Kärkkäinen ja Marja Rajala. Lisäksi monenlaiset taitajat, sukkien neulojat, leipojat ja askartelijat toimittivat kättensä töitä suoraan myyjäispöydällemme Tampere-talolle. Kiitos heille.

Illan päätteeksi emäntä vähenteli valoja, sytytteli kynttilöitä ja luki musiikin soidessa hartauskertomuksen. Pyhä kosketi meitä jokaista. Joulun Lapsen tuoksu täytti talon ja olisin halunnut tehdä majan olohuoneen sohvaurkkaukseen.

Maria kertoikin jo suunnitelleensa jatkoa ”Elyn Naisien illalle”.

Myyjäispäivänä Tampere-talo täyttyi edellisvuosien tapaan pöydistä, jotka pursuilivat leivonnaisia, enkeleitä, villasukkia ja lanttulaatikoita. Aamulehti ansaitsee kiitoksen suuresta satsauksestaan pirkanmaalaisen yhdistysten ja järjestöjen aktivoinnista hyvien asioiden eteenpäin viemiseksi.

ELYN osastolla myytiin mm. huovutustöitä, saaristolaisleipää, sukkia ja kakkuja. Erikoistuotteena kaupattiin Käkelän Liisan leipomia kaltiaisia, joita voisi nykyisin kutsua lähinnä teeleviksi. Tuote löytyy Raamatusta 1. Mooseksen kirjan 18 luvusta. Abraham kiiruhti majaan Saaran luo ja sanoi: ”Hae joutuin kolme vakallista lestyjä jauhoja, sotke ja leivo kaltiaisia.”

Myyjäistuotto oli peräti 500 €. Hyvä saavutus näin lyhyellä toimitusajalla ja pienellä, mutta sitäkin aktiivisemmalla porukalla. Ensi vuonna lähdemme uudestaan mukaan. Alamme valmistella ajoissa ja keskitymme muutamiiin tuotteisiin, joiden uskomme menevän hyvin kaupaksi. Kokemuksemme mukaan sukkia ja kakkuja on joka toisella pöydällä, mutta huovutettua madonnaa oli tuskin tarjolla kenelläkään muulla kuin ELYn tonttutyöillä, jotka Maria oli koonnut helmoihinsa. Näin saatiin aikaan kiitosta Jumalalle ja valonväreitä merten taakse.

Seitsemän sisaren puolesta laatinut
Anneli Lähdesmäki

”...silloinkin Kristus on läsnä”

Evangelisen lähetysyhdistyksen – ELY ry:n kevät seminaari ja 6v. juhlat
Tampereella 29.-30.3.2014

Järjestää: Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry ja
Tampereen Tuomiokirkkoseurakunta

Lauantai 29.3.2014

Seminaarin ohjelma:

Klo 10 Raamattuopetus: Syyllisyys, häpeä, tarpeettomuus.

Klo 11.15 ELYn näkymät tänään

Klo 12 Ruoka Kalevan kirkon alasalissa

Klo 13 Kolme näköalaa kirkkoon

Lähetystyö

Ympäristö ja kulttuuri muuttuu, muuttuuko uskon ilmaisut.

Kirkon asema kansankirkkona. Mikä merkitys
yksittäisen kristityn asemalle ja tehtävälle.

Klo 15.30 Kahvit

Klo 16 Vuosikokous

Klo 18 Kiitosmiehellä konsertti
ja ehtoollinen

Hanna Ekola, laulu

Virpi Salo, piano ja laulu

Hanna Ekola

Virpi Salo

Sunnuntai 30.3.2014

Elämän leipä -sunnuntai

Klo 10 messu Kalevan kirkossa

Klo 11.20 ruoka ja kahvit Kalevan kirkon ala-salissa

Klo 12.30 tervetuloa, alkuhartaus,
Raamattuopetus:
Ilmainen armo – liian halpaako.

Päätöshartaus

Matka Pohjanmaalta
vuosikokoukseen ja vuosijuhlaan Tampereelle
La 29. - su 30.3.

Päivän retki (lauantai) tai kotimajoitukseen ja
sunnuntaina junalla kotiin Sirpan kanssa.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset
Sirpa p. 0400 974 102

Kalevan kirkko, Tampere. Kuva Urpo Vuorenoja,
kuvankäsittely Virpi Tuominiemi

**Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n
v u o s i k o k o u s**

Tampereella
Kalevan kirkon seurakuntasalissa
la 29.3. klo 16.00 alkaen.

Kokouksessa käsitellään
sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa - Hallitus

Armoa ja iloa ihmisille
Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n Matkoja

Matka Tarttoon

15.5.-18.5.2014

Matkan johtajina
Raili Mäkitalo ja Asta Uutela

Tervetuloa
keväiselle matkalle Viroon

Matkamme pääkohde Tartto ja ympäristö sekä virolaiset ystävät siellä. Matkaviikonloppuna mahdollisuus osallistua myös tasokkaaseen konserttiin, kasvitieteellisen puutarhan kierrokseen. Tapaamme myös mm. Tarton Marian seurakunnan työntekijät ja tutustumme virolaisiin ystäviimme.

Matkan hinta 470 eur.

Lisätietoa mm. matkan ohjelma
www.evangeliset.net

Tiedustelut ja ilmoittautumiset
ELYn toimisto, Virpi Tuominiemi
p. 040 415 9416
tai ely@evangeliset.net

Retki Enontekiön Hetan Kodalle

19.-26.4.2014

Matkalla on mahdollisuus osallistua Hetan Musiikkiviikoille ja muihin paikalliseen saamelaiskulttuuriin tutustumiseen. Teemme myös retken Kautokeinin kirkkoon ja Hopeaseppien pajalle. Retkeen osallistuminen on vapaaehtoista. Hetan Kodalla on mm. potkukelkkoja, lumikenkiä ja suksia. Retkelle voi lähteä myös puhtaasti täysihoitoon monipuolisen ruokapöydän, jokapäiväisen saunan, avannon, yhteisten Siionin Kanteleen lauluhetkien ja iltaohjelmien sekä erityisesti erinomaisen seuran vuoksi.

Matkan hinta lähtijöitten
määrästä riippuen 510-530€

Utele lisää Sirpalta
p. 0400 974 102 tai
sirpa.keski-antila@evangeliset.net

Retki Vienan Kemiin Ja Solowetskin luostarisaarelle 6.-12.8.2014

Matkan johtajana Sirpa Keski-Antila

Matkan hinta n. 580-600€, joka sisältää matkat, ruokailut, ryhmäviisumin ja retken Solowetskin luostarisaarelle.

Alustavaa matkaohjelmaa:

Mm. 3 tunnin laivamatka Solowetskiin, jossa kenttäruokailu ja opastettu kierros. Papinsaaren apteekkikirkossa jumalanpalvelus ja ruokailut. Yöpyminen ystävällisten vienan-karjalaisten kodeissa Paanajärvellä, pagicevat suomia. Kiertoajelu Kalevalassa, pysähdys Vuokkiniemen Kis-Kis-kukkuloilla.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:
Sirpa Keski-Antila p. 0400 974 102
tai sirpa.keski-antila@evangeliset.net

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettäville tapahtumille

Helmikuussa 2014

To 13.2. klo 13 Siionin kannel-seurat Kauhajoen srk-keskuksessa.

Pe 14.2. klo 18.00 Ystävänäpäiväseurat, Vehkojan seurakuntakeskus. Tapio Piilola, Ari-Pekka Laakso, Mika Viitanen.

Su 16.2. klo 13 "Kiitos elämästä"-seurat Ylihärmässä, järj. Eeva Mäki. Mm. Sirpa Keski-Antila.

Su 16.2. klo 16 Siionin kannel-seurat Seinäjoen srk-keskuksessa.

Su 16.2. klo 16 Siionin kannel-seurat Myllypuron kirkolla, Myllynsiipi 10, Helsinki.

Ti 18.2. klo 13 ELYn lähetyspiiri Alavudella Kappalassa, Kirkkotie 7. Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

Ti 18.2. klo 13.30 Siionin kannel-seurat Ystävänkammarissa, Hämeentie 5, Forssa.

Su 23.2. klo 18.00 Siionin kannel-seurat Linnainmaan srk-talolla, Korpikodinkatu 2, Tampere. Jaakko Kenttä, Liisa ja Valto Käkelä.

Su 23.2. klo 10 Messu Särkisaloon kirkossa, aluekappalainen Jaakko Laxenius. Lähetysjuhla srk-talossa, Raili Mäkitalo.

Su 23.2. klo 14 Siionin kannel-seurat Matin päivän merkeissä Salo-Uskelan seurakuntatalolla, Kirkkokatu 6, 3.krs. Vieraana nimikkolähetti Raili Mäkitalo ja aluekappalainen Jaakko Laxenius.

Ma 24.2. klo 13 ELYn ystäväpiiri Kurikan srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

Ma 24.2. klo 16 Siionin kannel-seurat Rengon srk-talossa. Pentti Nurminen, Katajat. Nimikkolähettimme Eeva Vähäsarja (Sansa) kertoo sanoin ja kuvin työstänsä.

Maaliskuussa

Su 2.3. maakunnallinen Siionin Kannel-Messu Kurikan kirkossa, lit. Heikki Sariola, saarna Ulla Latomäki, kanttori Suvi Tamminen, Hirvijärven kuoro Jalasjärveltä. Messun jälkeen keittolounas srk-keskuksessa, päiväjuhla, puhujina Heikki Sariola, Sirpa Keski-Antila, Ulla Latomäki, Hirvijärven kuoro. Arvat, kirjapöytä.

Su 2.3. klo 11.30 Siionin kannel-seurat Hämeenlinnan keskussrk-talossa. Jukka Alarotu, Pentti Rolig, Katajat.

Ti 4.3. klo 18 Siionin kannel-seurat Riihimäellä Kirkkopuiston srk-kodissa. Irma Kalke.

Ma 10.3. klo 13 ELYn ystäväpiiri srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

To 13.3. klo 13 Siionin kannel-seurat Kauhajoen srk-keskuksessa.

Su 16.3. klo 11.30 Siionin kannel-seurat, Hyvinkään kirkon yläsali. Seija Jokilehto, Matti Heroja, Mika Viitanen.

Su 16.3. klo 10 ELYn kirkkopyhä Tikurilassa, Ilolan seurakuntatalossa, Soittajankuja 1. Seppo Suokunnas.

Su 16.3. klo 16 Siionin kannel-seurat Seinäjoen srk-keskuksessa. Sirpa Keski-Antila.

Ilmoita

järjestettävistä
tapahtumista
ELYn toimistoon
yhteistä lehteä ja
ELYn kotisivujen
tapahtumakalenteria
varten

ely@evangeliset.net
tai

p. 040 415 9416
(myös tekstiviestein)

Huom!

Tapahtumailmoitukset
seuraavaan jäsen-
tiedotteeseen 7.4.2014
mennessä, kiitos.

Ti 18.3. klo 13.30 Siionin kannel-seurat Ystävänkammarissa, Hämeentie 5, Forssa.

Su 23.3. klo 18 ELYn lähetysjuhla Riihimäen kirkossa. Antero Rasilainen. Musiikkiohjelmaa.

Su 23.3. klo 16 Siionin kannel-seurat Viikin kirkolla, Agronominkatu 5.

Su 23.3. klo 14 Siionin kannel-seurat Salon seurakuntatalolla, Torikatu 8. Srkn pappi ja kanttori.

Ma 24.3. klo 13 ELYn ystäväpiiri Kurikan srk-keskuksen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

La 29.3. ELYn vuosikokous Tampe-reella Kalevan kirkossa, Liisanpuisto 1. Su 30.3. ELYn 6-vuotisjuhla. Ks. tarkemmat tiedot s. 24.

Ma 31.3. klo 18 Siionin kannel-seurat Lammin srk-talossa. Srkn työn-tekijä, Timo Komulainen, Katajat.

Kiitos, kun autoitte meitä auttamaan

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n järjestämä perinteinen joulukeräys tuotti Venäjän ja Viron työn hyväksi iloa, rakkautta ja kiitollisuutta. Kansan käsi oli karttuissa. Joulupussukoihin kertyi sukkia, lapasia, kynttilöitä ja pientä joulumaisteltavaa.

Lämmin kiitos kaikille joulukeräykseen osallistuneille!

Kuva Kristiina Paananen

Huhtikuussa

Ti 1.4. klo 18 Siionin kannel-seurat Riihimäellä Kirkkopuiston srk-kodissa, Hämeenkatu . Hannele Lehtinen

Su 6.4. klo 11.30 "Laula matkalainen korpimaan" toivelauluhetki Hämeenlinnan keskussrk-talossa, Rauhank 14. Sari ja Matti Vuoristo viulu ja sello, Katajat.

Su 6.4. Maakunnallinen kirkkopyhä Teuvan, alkaen messulla kirkossa. Lit. Lauri Annala, srk:n kanttori. Päiväjuhlassa mm. Lauri Annala ja Sirpa Keski-Antila.

Su 6.4. klo 10 ELYn kirkkopyhä Espoonlahden kirkossa. Saarna Antero Rasilainen. Lauluseurat.

Su 6.4. klo 15 Siionin kannel-seurat Tikkurilassa, Betania, Unikkotie 5 a A 4.krs. Markku Arola.

Ma 7.4. klo 13 ELYn ystäväpiiri Kurikan srk-keskukseen Pikkusalissa. Sirpa Keski-Antila.

To 10.4. klo 13 Siionin kannel-seurat Kauhajoen srk-keskuksessa.

Pe 18.4. klo 15 Pitkäperjantain maakunnallinen Ristin juhla Seinäjoen srk-keskuksessa.

Ti 22.4. klo 13.30 Siionin kannel-seurat Ystävänkammarissa, Hämeentie 5, Forssa.

To 24.4. klo 13-17 Käsityöpiirin kevätkäytöiset Hämeenlinnassa Poltinahon srk-talossa.

To 24.4. klo 15 Pertin päivän seurat Riihimäellä, Lapinkatu 15 A.

Su 27.4. klo 11.30 Siionin kannel-seurat Hyvinkään kirkon yläsalissa. Annikki ja Paavo Erelä.

Su 27.4. klo 16 Siionin kannel-seurat Maunulan kirkolla, Metsäpurontie 15, Helsinki.

HUOM!
ILMOITATHAN
KAIKKI PIENETKIN
POHJANMAAN
ELY-TILAISUUDET
JA JÄSENTIETOMUUTOKSET
SIRPALLE!
KIITOS!
ELYn aluesihtööri
Sirpa Keski-Antila
Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki
sirpa.keski-antila@evangeliset.net
tai p. 0400 974 102

Katso päivitetty
tapahtumatiedot osoitteesta
www.evangeliset.net/kalenteri

Kaipa

Olispa koti, pieni, oma.
Ja pihassa kasvaisi koivu soma.
Sellainen tuuhea, lehtevä puu.
Sais se olla vaikka pihlaja,
joka kesällä kukkiin pukeutuu,
joka syksyllä punaiset marjat antaa,
joita kilvan tilhet ja rastaat kantaa.
Saisi olla pihassa vaikka vihreä kuusi, joka
jouluna –
ennen kuin alkaa vuosi uusi,
kultalangoon ja kynttilöin pukeutuu...

...onhan tämä hyvä näinkin,
Luoja kiitos jokaisesta päivästä –
niistäkin, jotka vaihtaisin pois!

- Susanna Keski-Antila